

AMERIŠKA DOMOVINA

AMERICAN IN SPIRIT FOREIGN
IN LANGUAGE ONLY

AMERICAN HOME

SLOVENIAN MORNING
DAILY NEWSPAPER

NO. 160

CLEVELAND 3, O., FRIDAY MORNING, JULY 9, 1943

LETO XLVI. — VOL. XLVI.

Amerikanci imajo nove uspehe na Pacifiku

V Solomonih so se izkrkali na novem ozemlju ter se pognali šest milj do važne japonske letalske baze Munda

Gl. sta zavez. v Avstraliji, 8. — Ameriške čete, ki prodirajo skozi džunglo proti važni japonski bazi Munda, so se približale na šest milj do iste. Izkrkali so se na dveh krajih na Novi Georgiji v centralnih Solomonih, kjer je odpor Japoncev precej oslabilen od zadnjega poraza njih brodovja.

Admiral Halsey tudi poroča, da je bila večina mostova rešena s križarke Helena, ki je bila torpedirana v boju z Japonci. Helena je imela posadko več kot 800 mož.

Tudi druga kolona, ki je v

tež ofenzivi proti Japoncem, je imela uspehe. Avstralske čete so zavzele važno pozicijo na Novi Gvineji med Salamaua in Mubo.

Japonska baza Munda leži na južozapadnem delu Nove Georgije. Ameriške čete so se izkrcale severno in južno, pa za hrbtom Munde. Obe koloni bosta zdaj prodirali proti Mundi in pognali Japonce v morje, ker drugega izhoda ne bodo imeli.

Na obeh krajih so se ameriške čete izkrcale na Novi Georgiji pod varstvom bojnih ladij.

Nemci z nasilnostjo iztrebljujejo Slovence, trdi švedski časopis

Washington. — Konservativni švedski časopis Sydsvenska Dagbladet Snaellposten je dne 20. junija citiral članek v Švedski Tidskrift o sedanjih razmerah v Sloveniji in pisal naslednje:

„Slovenski narod je na tem, da izgine. V onem delu, ki je zaseden od Nemcev, si prizadeva okupator germanizirati ves predel, čim hitreje mogoče. Vsi znaki, ki pričajo o zvezi Slovencev z Jugoslavijo, so uničeni. Slovenske žene so v mnogih krajih izgubile vse svoje pravice. Poročali so, da so nemški vojaki v maju 1941 s silo privleli večje število mladih deklet iz kranjskih domov, jih zaprli v neko šolsko poslopje, ter jim dali znak F. M. (Freies Militermaedchen — dekleta vojaštva). Od takrat naprej ni nikdo več ničesar slišal o njih.

„Slučajne so navedli tudi od druge. Slovenski krogi računajo, da je postalo približno 200.000 — to je ena petina vsega slovenskega prebivalstva — žrtev takozvanega 'novogarenda', da jih je bilo deportiranih približno 130.000, dočim jih je skoro 40.000 pobegnilo; 20.000 so jih zaprli ali pa vrgli v koncentracijska taborišča, oziroma poslali na prisilno delo. Nemci priznavajo sami, da je bilo do 1. avgusta 1942 ustreljenih 1.972 oseb.

„V onem delu, ki je okupiran od Italijanov, razmere niso prav nič boljše. Skupno število žrtev novega 'novogarenda' je približno enako onemu v nemškem predelu. Tudi tam, trde opazovalci, štejejo žrtve petino prebivalstva in približno 30.000 oseb je bilo deportiranih.

„Domache časopisje poroča, da je bilo 821 talcev ustreljenih in 658 patriotov obsojenih na smrt.

„Usoda onih 100.000 Slovencev, ki so prišli Madžarom v roke, ni mnogo boljša. Tudi Madžari si prizadevajo izbrisati slovenski jezik in slovensko kulturo na vsem tem ozemlju. Po duk v šolah je madžariziran in približno 1.000 intelektualcev je bilo deportiranih na Madžarsko.

Ameriške podmornice so potopile Japoncem nadaljnih 10 ladij

Washington. — Mornariški oddelek vlade poroča, da so ameriške podmornice potopile 10 japonskih tovornih ladij in poškodovale nadaljnih štiri na Pacifiku. Te ladje niso bile štete v nobenih prejšnjih poročilih.

S tem so ameriške podmornice potopile ali poškodovale Japoncem 283 ladij na Pacifiku in sicer so jih 200 potopile, 29 najbrže potopile in 54 poškodovale.

Glas iz Nemčije

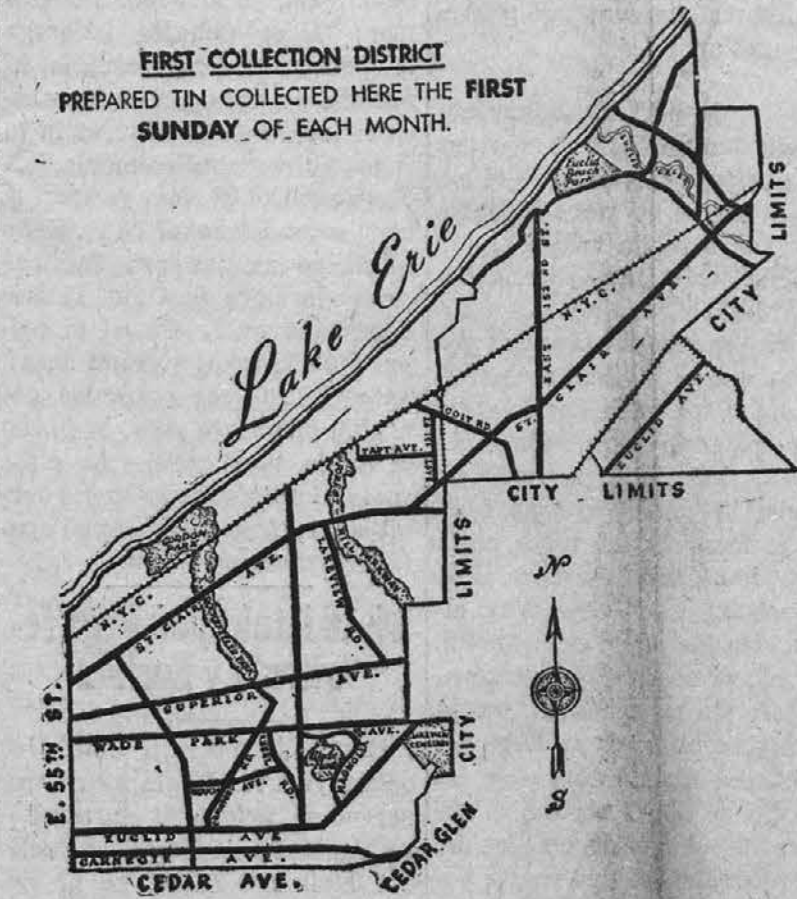
Poročnik Miloš S. Crevar, ki je v vojni ujetništvo v Nemčiji, rodom iz Hrvaške, je potom Rdečega križa poslal pismo svoji soprogi Marko N. Ožegovič, 3701 Stickney Ave., Cleveland, O. Ker urad Rdečega križa naslovljena ne more najti, nas je naprosil, ako bi to naznaili v listu. Torej ako Marko Ožegovič to sam čita, ali mu kdo drugi naših čitateljev to lahko sporoči, naj gre na urad Rdečega križa, 1227 Prospect Ave., Cleveland, O. Tam naj vpraša za Miss Mildred K. Darmody.

Vesela vest

Pri družini Mr. in Mrs. Morris Bulich, 25062 Highland Rd. So. Euclid, so kupili krepkega fantka prvorojenca. Mati in de- te se dobro počutita v St. Luke's bolnišnici. Srečna mamica je hči družine Mr. in Mrs. Frank Strumbly iz Bishop Rd., ki sta zdaj prvič postala stari ata in stara mama. Čestitke.

Pobiranje asesmenta

Tajnica dr. sv. Marije Magd. št. 162 KSKJ bo nocoj od 6 do 7 v stari šoli sv. Vida v svrhu pobiranja asesmenta in drugih društvenih zadev.

V nedeljo 11. julija bo mesto pobiralo kositrne škatle in sicer vse od 55. ceste pa do vzhodne mestne meje. Pobiranje bi se moralo vršiti prvo nedeljo v mesecu, pa se je prestavilo radi 4. julija na to nedeljo. Gornji zemljevid kaže vse dele mesta kjer bodo mestni truki pobirali kositer.

Vsak hišni gospodar in gospodinja sta naprošena, naj v soboto večer ali v nedeljo zjutraj postavita pred hišo zaboj s pripravljenimi kositernimi škatljami.

Nemška zagovzda v rusko cilo

Nemški tanki so zabili večerj zopet eno novo zagovzdo v rusko linijo in sicer v sektorju Belgorod pod Kurskom. Toda rusko poročilo iz Moskve danes zjutraj zagotavlja, da se ruske armade dobro drže na vseh drugih frontah ter da so na severu dobile celo nekaj izgubljenih zemlji nazaj.

Rusi so večerj zmasili zopet 304 nemške tanke in uničili nadaljnih 161 letal. Tako so Nemci izgubili v štirih dneh ofenzive 1.843 tankov in 810 letal, kot zatrjuje polnočno poročilo iz Moskve.

Dalje zatrjujejo Rusi, da je v prvih štirih dneh ofenzive padlo nad 35.000 nacijs. Samo v četrtek jih je padlo 5.000 v nekem sektorju med Orlom in Kurskom, kjer so vrgli Nemci 90.000 vojakov proti Rusom, ne da bi mogli predreti ruske linije.

V belgorodskem sektorju so Rusi pustili nemškim tankom skozi, toda ustavili so pehoto ter napravili med njo strahovit boj. To da nekaj upanja, da bodo Rusi kmalu vrgli Nemce nazaj, ki so v štirih dneh na tem kraju štirikrat napredovali.

Nemški ofenzivi načeljuje feldmaršal Guenther von Kluge, ki ima 500.000 mož močno armado, katero podpira na tisoče tankov in bojnih letal z namenom streti ruski odpor na centralni fronti.

Pozdravi iz Colorado

Iz Leadville, Col., pošiljata pozdrave Rose Blaz in Ann Zavoda. Na obisku sta pri sestri Antoniji Malmgren. Obiskali bosta tudi teto Jennie Smole v Denverju.

Obisk iz Bridgeporta

Mrs. Antonia Kocjančič iz Bridgeporta je bila na obisku pri družini Anton Škerl ter družini Frank Turk.

Naši vojaki

Mrs. M. Tomsick iz 5211 Luther Ave. je prejela pismo od sina Adolpha, ki ji naznanja, da je bil povišan v narednika. Čestitamo! Njegov naslov je: Sgt. Adolph A. Tomsick, A. S. N. 35319868 Co. "B," 782 M. P. B. N. (21), c/o Postmaster, New York, N. Y.

Za 10 dni je prišel na dopust iz Newport News, Va. Stanley A. Znidar H. A. 2/C. Ker mu ni mogoče obiskati vseh sorodnikov in prijateljev, so prošeni, da ga obiščejo na domu njegove matere, Mrs. Margaret Kogovshek, 15606 Holmes Ave.

Ameriški kongres je šel na počitnice

Washington, 8. jul. — Obe zbornici kongresa sta danes na vso moč hiteli, da sta rešili najbolj nujne zadeve, nato sta pa zasedanje končali do 14. septembra.

Ob 5:49 popoldne je senat sprejel resolucijo, da konča zasedanje. Ob 6:22 je storila poslanska zbornica isto. Sem pa tje je bilo slišati par glasov proti.

Resolucija ovi, da predsednik Roosevelt lahko pokliče kongres k zasedanju, kadar vidi to potrebno.

Za pomoč domovini!

V zadnjem izkazu darov je bila označena tudi vsota \$101.00, ki jo je poslal p. Bernard Ambrožič. Imena darovalcev pa pričujemo danes in sicer: župnija sv. Jurija, So. Chicago \$35, po \$10: Mrs. R. Rosa, Detroit, Mich., Mr. in Mrs. Joseph Radez, Richmondville, N. Y., Mr. in Mrs. Louis Gorjanc, Chicago, Ill., župnija sv. Cirila, New York \$11; po \$5: Mrs. J. Zorman, Kužnik, Sebastopol, Calif., po \$3: Ana Seme, New York, Mary Hachevar, So. Chicago, po \$2: Fanny Stupica, New York, Rose Cic, Pittsburgh, Pa., Agnes Viskovic, Brooklyn, N. Y., Josepha Anzlov, Brooklyn, N. Y., in \$1 Mrs. Skulj, Joliet, Ill.

V našem uradu so pa darovali: Joseph Verbič iz 5107 Luther Ave. je dal desetak, po \$5 so prispevali: K. Lauric, 829 Woodview Rd., E. Cleveland, Frank in Mary Lusin, 387 E. 163 St., Katie Robert, 905 E. 237 St., Euclid, O.

Iskrečna hvala vsem skupaj v imenu sirot v stari domovini. Priporočamo se še drugim, da bi kaj darovali.

Goebbels je prevzel vsa nemška gledališča

Stockholm. — Depše iz Berlina trdijo, da je nemški propagandni minister Goebbels prevzel obratovanje vseh nemških gledališč. Vlada ni bila zadovoljna s programi v gledališčih, ker niso dovolj pomagali nacijem.

Italijanski radio pozivlje na revolto

Alžir. — Zadnje tri noči je neka tajna italijanska radijska postaja, ki se nazivlja "radio Italo Balbo," pozivljala italijanski narod, naj strmoglavi vlado premijera Mussolinija.

Častna zaprisega

V nedeljo bodo zaprisežene po častnem konzulu Jugoslavije, dr. James W. Mallyu, članice novega ženskega odseka Ameriške jugoslovanske legije, postaja Jadran. Vse one matere, žene, sestre in hčere veteranov, ki žele pristopiti v to novo organizacijo, naj pridejo k prvi seji v nedeljo popoldne ob dveh v SND na St. Clair Ave.

Dekle je dalo življenje, da je rešilo fanta smrti

Miss Mary Pintarich, stara 20 let, stanujoča na 14017 Darwin Ave. v Clevelandu, izvrstna plavalca in izurjena v čolnarenju, je večerj popoldne ob 5:30 utonila v jezeru Erie, 300 čevljev od obrežja pri 150. cesti in sicer 15 minut potem, ko se je prevrnil kanu, v katerem se je vozila z dvema fantoma.

Njena tovariša v čolnu, Vincent Neffield, 4964 E. 94. St. in njen bratranec Larry Cesar iz 20975 Arbor Ave., Euclid, O. sta bila rešena.

Larry Cesar se je rešil samo s tem, ker se je vzdržal na vodi s pomočjo rešilnega pasa, katerega mu je vrgla Miss Pintarich, mesto da bi ga sama uporabila.

Miss Pintarich je bila zaposlena pri Richman Bros. Co. in je bila zdaj na dvotedenskih počitnicah. Z Larryem sta se peljala na kolesih do jahtnega kluba na 140. cesti, katerega je bila Mary članica. Njen čoln na jadra je bil v popravilu, zato ju je povabil Neffield v svoj kanu.

Jezero je bilo večerj precej viharno in na potu v smeri Euclid Beacha je zajel kanu precej vode. Zato so obrnili nazaj, ko se je kanu naenkrat prevrnil.

Miss Pintarich in Larry Cesar, njen bratranec, sta se držala za roki in se držala za roki, ko se je pa Mary spustila, ker ga je hotel Neffield zopet zadržati.

Nenadoma so jo popadli krči. Ker je imela na sebi še težko volneno obleko, je izginila pod vodo, dasi je bila znana kot izvrstna plavalca.

Neffield, ki je tudi izvrsten plavec, ji je šel na pomoč. Kot pripoveduje, jo je dvakrat zagrabil, toda vselej je oprijem izgubil in zopet je izginila pod vodo. Večkrat se je potopil, da bi jo potegnil ven, toda je nimoget najti v 20 čevljev globoko vodi. Ko sta fanta vdiela, da ne moreta nič pomagati, sta začela plavati proti bregu.

Mrs. Getrude Harter, ki ima hišo ob jezeru, je videla vse tri v čolnu, naenkrat pa je opazila prazen čoln. Naglo je poklicala obrežno stražo na pomoč. Trije dečki so opazili oba fanta, ki sta se borila z valovi in so jima hiteli na pomoč v čolnu. Dospel obrežna straža je pa začela iskati utopljenko.

Miss Pintarich je imela veliko veselje do brodenja in je napravila lansko leto izpit v ravnjanju s čolnom na jadra. Vendar ni šla nikdar sama v čolnu na jezero. Zapušča očeta in mater ter dve sestri, Mrs. Jean Lucas in Lillian. V juniju 1941 je sodelovala v začetni delati pri Richman Bros. Co.

Kongres se je podal Rooseveltu glede vladne podpore producentom

Washington. — Obe zbornici kongresa sta opustili vsak nadaljni boj proti administraciji, da bi prepovedali vladno denarno podporo producentom živil. S tem je dosegel predsednik Roosevelt zmago, vsaj začasno. Kongres je odobril za šest mesecev, da sme vlada dati producentom živil denarno podporo z namenom, da se prepreči dviganje cen.

Commodity Credit Corp., ki plačuje to denarno podporo, ima pravico porabiti v ta namen \$350.000.000.

Ameriški general je guverner na Pantelleriji

Afrika. — Brigadni general Strickland od letalskega kora, je bil imenovan garnizijskim poveljnikom in vojaškim guvernerjem na italijanskem otoku Pantelleriji, ki so ga zavezniki zasedli 11. junija. V enako pozicijo na otoku Lampedusa je bil imenovan kapetan Bisdee od letalskega kora.

Ameriške in kanadske čete dospele v Anglijo

London. — V zadnjih dveh mesecih so dospele v Anglijo velike skupine ameriških in kanadskih čet in to brez vsakih izgub na potu. Število došlih čet ni znano, toda neka angleška vojaška avtoriteta je izjavila, da je število nad vse pričakovanje visoko.

Peta obletnica

V nedeljo ob 10:30 bo darovana v cerkvi sv. Pavla maša za pokojno Lucijo Kušar v spomin 5. obletnice njene smrti.

Prva obletnica

V soboto ob osmih bo darovana v cerkvi sv. Vida maša za pokojno Louise Milavec v spomin prve obletnice njene smrti.

Kupujte vojne znamke!

hotel Neffield zopet zadržati. Nenadoma so jo popadli krči. Ker je imela na sebi še težko volneno obleko, je izginila pod vodo, dasi je bila znana kot izvrstna plavalca.

Neffield, ki je tudi izvrsten plavec, ji je šel na pomoč. Kot pripoveduje, jo je dvakrat zagrabil, toda vselej je oprijem izgubil in zopet je izginila pod vodo. Večkrat se je potopil, da bi jo potegnil ven, toda je nimoget najti v 20 čevljev globoko vodi. Ko sta fanta vdiela, da ne moreta nič pomagati, sta začela plavati proti bregu.

Mrs. Getrude Harter, ki ima hišo ob jezeru, je videla vse tri v čolnu, naenkrat pa je opazila prazen čoln. Naglo je poklicala obrežno stražo na pomoč. Trije dečki so opazili oba fanta, ki sta se borila z valovi in so jima hiteli na pomoč v čolnu. Dospel obrežna straža je pa začela iskati utopljenko.

Miss Pintarich je imela veliko veselje do brodenja in je napravila lansko leto izpit v ravnjanju s čolnom na jadra. Vendar ni šla nikdar sama v čolnu na jezero. Zapušča očeta in mater ter dve sestri, Mrs. Jean Lucas in Lillian. V juniju 1941 je sodelovala v začetni delati pri Richman Bros. Co.

Vsake štiri minute in pol po eno letalo za boj proti osišču

Toronto, Kanada. — Donald Nelson, načelnik urada za vojno produkcijo, je imel v tem mestu govor, v katerem je izjavil, da Severna Amerika lahko izdelava dvakrat toliko municije kot osišče. In predno bo to leto minilo, je poudarjal Nelson, bodo Zed. države in Kanada zgradile vsake 4 1/2 minute po eno bojno letalo in da tovarne teh dveh dežel že zdaj izdelajo toliko nabojev za puške, da bi lahko izstrelili v vsakega vojaka v osiških armadah 1.500 krogel.

Združeni narodi bodo izdelali letos petkrat toliko orožja kot osišča in drugo leto pa štirikrat toliko, je izjavil Nelson. To bo potrebno, ker v kratkem bomo videli boje, ki bodo požrili nezaslišane količine vojnega materiala.

Poroka

Jutri ob devetih se bosta poročila v cerkvi sv. Jeronima na Lake Shore Blvd. in 152. St. Miss Valerija Turek in Mr. Fred Kati. Nevesta je najmlajša hčerka družine George in Frances Turek, 16011 Waterloo Rd. Sorodniki, prijatelji in znanci so prijazno vabljeni k poročni maši. Vse najboljše mlademu paru v novem stanu.

Peta obletnica

V nedeljo ob osmih bo darovana v cerkvi Brezmadež. Spočetja na Superior in 41. cesti zadušnica za pokojnim John Krajcem v spomin 5. obletnice njegove smrti.

Prva obletnica

V soboto ob osmih bo darovana v cerkvi sv. Vida maša za pokojno Louise Milavec v spomin prve obletnice njene smrti.

"AMERIŠKA DOMOVINA"

AMERICAN HOME
SLOVENIAN DAILY NEWSPAPER

JAMES DREVENCO, Editor
1117 St. Clair Ave., Cleveland 3, Ohio.
Published daily except Sundays and Holidays

NAROČNINA:
Za Ameriko in Kanado na leto \$6.50. Za Cleveland po pošti, celo leto \$7.50.
Za Ameriko in Kanado, pol leta \$3.50. Za Cleveland po pošti, pol leta \$4.00.
Za Ameriko in Kanado, četrt leta \$2.00. Za Cleveland po pošti, četrt leta \$2.25.
Za Cleveland in Euclid, po raznašalcih: celo leto \$6.50, pol leta \$3.50, četrt leta \$2.00.
Posamezna številka, 3c

SUBSCRIPTION RATES:
United States and Canada \$6.50 per year. Cleveland by mail \$7.50 per year.
U. S. and Canada \$3.50 for 6 months. Cleveland by mail \$4.00 for 6 months.
U. S. and Canada \$2.00 for 3 months. Cleveland by mail \$2.25 for 3 months.
Cleveland and Euclid by carrier \$6.50 per year, \$3.50 for 6 months, \$2.00 for 3 months.
Single copies, 3c

Entered as second-class matter January 5th, 1909, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3d, 1879.

83 No. 160 Fri., July 9, 1943

Seznamimo se s fakti o ruskem režimu

II.

Vzpričo izjave Franklin D. Roosevelta, ki smo jo zapisali koncem včerajšnjega članka, kaj naj bo potem v trezni politični pameti naše zadržanje napram Rusiji, odkar jo je Hitler prisilil v naš demokratični tabor? Nič drugo kot to: dajmo ji vsako možno vojaško pomoč; nudimo ji vse svoje brezmejno občudovanje nad heroizmom njenega naroda in njenega vojaštva; do njene vlade bodimo v vsakem oziru vljudni. Ampak, ako mi verjamevemo v demokracijo, bodimo inteligentni in razsodni. Ne bodimo mevrje in cunje.

Mesto tega se pa nekateri naši vplivni možje, revije in časopisi na vse pretege klanjajo Rusiji. Po njih pisanju bi človek sodil, da je Stalin kak nadčlovek, ki drži ves zemski planet v svoji roki. "Ne zini nobene besede čez Stalina, sicer ne bo hotel niti sprejeti naših tankov," je mnenje nekaterih, ki danes s tako radodarnostjo razsipljejo naše narodno premoženje.

Tako zadržanje je v diplomatskem smislu nespametno, moralno nečastno ter nevarno demokratičnim napravam v naši lastni deželi.

Mnogi učenci in javni uradniki so si zdaj nadeli nalogo, da najdejo v Stalinovi tiranski vladi kake čednosti ali vrline. Tem na čelu je bil predsednik Roosevelt, ki je pripomnil, morda z nasmehom, da ruska ustava "garantira" versko svobodo. Fakt pa je, da ruska ustava ne garantira nobene svobode. Garantira samo diktatoru ruski komunistični stranki, katero imenuje izrecno, in ji nalaga, da formira direktive vsem organizacijam državljanov.

Nobena ustava, ki imenuje majhno, pa disciplinirano organizacijo zelotov kot absolutne oblastnike, more garantirati svobodo kakim osebam ali institucijam razen tej organizaciji ni dokument kot "inspiracija v smeri demokracije." Pa ni to nič večja inspiracija, kot so bili Hitlerjevi namišljeni "plebisciti." Ni nič drugega kot preizkušnje in izpopolnjevanje instrumenta, namenjen za slepomišljenje ljudi. Toda mi nimamo nobenega vzroka, zakaj naj bi ji nasledili.

Podpredsednik Wallace je postal drug opravičilec komunizma, ko je izjavil: "Nekateri v Zedinjenih državah mislijo, da preveč poudarjamo, kar bi lahko imenovali politično demokracijo. . . Rusija, ki je doživela nekaj škode od prevelike politične demokracije, je začela močno poudarjati ekonomsko demokracijo. Ako se to prenese v ekstrem, zahteva, da se vsa oblast osredotoči na eni osebi in njenih birokratskih pomagačih. Toda neke je praktična balanca med ekonomsko in politično demokracijo."

Ta trditev ponižuje ameriški prapor demokratičnih principov. Kaj pa pomeni beseda demokracija, "kadar gre v ekstreme" in "ki zahteva, da se vsa oblast osredotoči na eni osebi in njegovih birokratskih pomagačih"? To pomeni diktaturo! In to je, kar imajo v Rusiji, ekonomsko kot politično diktaturo.

Mr. Wallace je še dalje izjavil, "da so v Rusiji razlike v dohodkih skoro tako velike, kot v Zedinjenih državah," — kar je popolnoma pravilno. Toda dodal je, "da je v Rusiji skoro nemogoče živeti od dohodke noseče lastnine" — kar pa ne odgovarja resnici. Vsa lastnina, ki nosi dohodek, pripada namreč državi. In edin gospodar ter njegovi pomagači, ki kontrolirajo državo, žive kakor pač hočejo na tej dohodke noseči lastnini. To je nov razred izvoljenih. Kakih nadaljnjih 10 milijonov ima gotove prednosti, nekako tako, kot je bilo v stari Rusiji.

Imenovati sedanje razmere v Rusiji "ekonomsko demokracijo" je neumnost. Tam ni nobene enakosti v tovarnah, ni svobode, ni pravice organizirati neodvisne unije, ni pravice stavk, niti nima nihče pravice menjati delo. Delavci morajo ostati pri svojih strojih in delati za mezdo, ki jim jo določi vlada. Plačilna lestvica je v sorazmerju s cenami niža, kot je bila pod carji. Ves sistem pa nadzira armada tajne policije, ki bi lahko delala čast kakemu egiptovskemu faraonu ali celo Heinrichu Himmlerju samemu.

Mnogo Amerikancev je, ki z olitkano molčečnostjo prezirajo take razmere v sovjetskem režimu. Nekateri so šli celo tako daleč, da hočejo rusko diktaturo primerjati človekoljubni demokraciji. V naši deželi produciramo stalen dotok pro-sovjetskih iger, revij in knjig. Naši vladni uradniki so se celo udeležili na 7. novembra proslave dneva, ko so boljševiki strmoglavili edino demokratično vladno, ki jo je Rusija še kdaj poznala. Celo duhovniki se dobe, ki skušajo prepričati Ameriko, da Rusi uživajo versko svobodo, dasi je fakt, da je ruskim otrokom pod 18 leti prepovedano dati vsako versko vzgojo.

Vse drugače pa delajo Rusi. Sovjetski voditelji niso še nikdar skušali "prodati" ameriškega načina življenja svojemu narodu, ali da bi mu skušali predložiti naš sistem svobode. Tam ni nobene organizacije, ki bi se imenovala "prijetelj Zedinjenih držav." Tam ne praznujejo naših narodnih praznikov, ali da bi izdelovali filme, ki bi poveličevali našo ideologijo, ali da bi sklicevali javne shode, na katerih bi slavili naše zmage na Guadalcanalu ali v Severni Afriki. Dokler ni dregnil admiral Standley, so celo trmasto molčali o

naši pomoči, ki jo jim dajemo. V Rusiji ne dobite nobenih knjig, ki bi razlagale ameriški sistem. Tam ni dovoljeno kakim propagatorjem ameriške demokracije pridigati strmo-glavljene komunistične družbe. Istočasno pa dobite tam vsepolno knjig in revij, ki so polne denunciacij o našem "mizernem in poniževalnem" načinu življenja.

(Dalje prihodnjic.)

Newburške novice

Torpedo je predrila ladjo, na kateri se je vozilo število ameriških vojakov in z njimi Father Washington, njih kaplan. Hipno je nastala zmesnjava med vojaki in mornarji, kar je lahko umevno, če tudi so bili na eventualno nezgodo te vrste pripravljeni. Kadar se gre za življenje je težko vzdržati red. Vendar pa se je posrečilo povelnikom, katerim je pomagal tudi Father Washington, narediti na pogrezajoči se ladji toliko reda, da so spustili rešilne čolne v morje in poskakali v vodo z rešilnimi pasovi, s pomočjo katerih so se mogli rešiti v plavajoče čolne. Le eden vojak je svoj rešilni pas nekam zapravil in ga ni mogel dobiti. Njegov obupni krik sliši Father Washington. Gre se za življenje. . . "ali jaz, ali pa on" . . . Father Washington ne pomišlja dolgo. Odpne pas in ga da vojaku, sam pa poklekne in molli. Vojak se je rešil in Father Washington? . . . Zadnji prizor, ki se je nudi mornarjem in vojakom je bil, hitro pogrezajoča ladja na krovu katere je klečal Father Washington in molil, najbrže tiste poznane besede: "Oče v tvoje roke izročim svojo dušo." V tem hipu je morje obšlo ladjo in njenega kaplana in šele sodni dan bo dal nazaj Father Washingtona, ki je po zgledu Zveličarja dal svoje življenje za svoje prijatelje. Pa se še dobi ljudi za čudno zasluženjo pametjo, ki pravijo "duhovnik dela samo za denar."

Nekega poudarka v življenju je, kjer sem učil krščanskih nauk, je kar na lepem prenehal prihajati k nauku. Opozoril sem pismono starše, toda zastoj. Ni ga bilo. Nekega dne pa me sreča mati tega paglavca in me resno in z očitno nevoljo vpraša, kaj sem storil, njenemu sinu, ali s čem sem ga prestrašil, da noče več k nauku. Ali ni imel angleški princ prav, ko se je izrazil koncem svojega potovanja po Ameriki, da ameriški starši prav lepo ubogajo svoje otroke?

In potem je bila pa tudi tista žena, ki se je pritožila pred menoj samim, sicer bolj tako po ovinkih, da otrokom pri nauku pripovedujem samo "storjice mesto krščanskega nauka." He, he, heh. Pa niti enkrat ni bila navzoča pri nauku. Ribničan je imel prav, ko je vrhu klanca stal in modroval o glavah ter gledal kako vsaka glava leti po svoji poti.

Naj vam povem drugo resnično "storjico." Tukaj gori na Benham Ave. živi mlada družina, obstoječa od sedaj samo iz dveh članov, Josepha Yančar in njegove žene Genevieve, rojene Blenkush. Že leto in pol živita v lepi slogi in pravi krščanski ljubezni, kakor Bog sam zapoveduje vsem zakoncem. Kjer pa je prava ljubezen, tam je prijetno biti. Zato, menda, se je mali Joseph James, Jr. tam naselil, kakor hitro je prišel v Ameriko. In Joseph James, Jr., vrjemite mi, je dečko, kakoršnega še ni bilo in ga tudi ne bo. Za botra si je izbral strica Charlesa, ki je pri vojaki neke v Afriki, dočim mu je botra teta Rosalinda Shuster.

Drugi vojak pri krstu je Gerald Frank Bubnič. Gerald Frank je sinko Farnk Bubniča in Amalije rojene Aidišek. Tudi ta bo fant od fare to vemo. Njega sta spremljala Joseph Bubnič in Mary Tauchar.

Pa še tretji novoprišlec je moškega spola in temu so dali ime Frank John. Vsa dobra kr-

ščanska imena to pot. Tako je prav. Francek Janko je sin Franka Renko in Marije rojene Bubnič. H krstu pa sta prišla z njim John in Albina Mršnik. Vsem mladim fantom kakor tudi njihovim staršem, naš poklon in blagoslov.

25 let je preteklo odkar sta klečala Joseph Fink in njegova soproga pred oltarjem, da si oblubita trajno zvestobo in ljubezen. Takrat nista vedela kaj ju vse čaka, toda zaupajoča na Boga, "ki skrbi," kakor pravi sv. Peter, "za vas," sta nastopila pot skupnega življenja. Marsikaj sta v teh letih doživela dobrega pa tudi nekaj slabega, to ve vsak, ker tukaj na zemlji ni popolne sreče. Vendar pa, kolikor je meni znano, nista imela bogve kako težkih križev. Bog jima je dal eno hčerko in tri sinove, dva sta sedaj pri vojaki. Kar nič se ne moreta pritoževati. Zato sta pa prišla 26. junija zopet pred oltar, da se Bogu zahvalita za njegov blagoslov, za zdravje, za dobre otroke, in vse dušne in telesne dobrote sploh. Za zvečer tistega dne pa sta povabila v dvorano Narodnega doma v Maple Heights svoje prijatelje in sorodnike, da se povesele njima. Vsem drugim mnogim čestitkam se pridružujemo tudi mi in jima želimo še mnogo let srečnega življenja.

Iz Alaske je prišel Elmer Blazy in nam je pripovedoval marsikaj zanimivega od tam gori. Elmer je vojaški opazovalec in je prebil marsikateri mesec zgoraj v samotni blizu severnega tečaja. Dali pa so mu nekaj dni dopusta, zato se je vkrcal v prvi aeroplan, ki je bil nastavljen proti vzhodu in prišel domov. Ta čas pa je porabil, da si poišče nesto. Dobil jo je v osebi Antona Finkove Imelde. To je zadnja iz družine Antona Fink in pokojne Jožefine rojene Godec. Prav dostojna poroka se je vršila zadnjo soboto v cerkvi sv. Lovrenca, komur se je zbralo precejšnje število nujnih sorodnikov, kateri jima vsi želijo srečno pot skozi nadaljnjo življenje. Elmer bo kmalu moral nazaj med bele medvede strážiti naše države. Imelda pa bo čakala tukaj dokler se ne pojrne mir in s tem tudi njen soprog in bo mogoče zavzeti normalno življenje. Bog z vama.

Tako se govori. Nekdo je prišel in dejal: 'dajte mi dvanaest knjižic tikev.' Ali mar mislite, da smo se branili? Še malo ne. Posegel sm v kup in mu jih naštel z največjim veseljem. John Skrl, ki je tako dejal, je eden naših vlih cerkvenih delavcev. Dasi ma čez glavo skrbi n težav, dkar mu je umrla loto nazaj soproga, je vendar vsak čas pripravljen sodelovati po svoji moči Prav privoščili bi mu "veliko ribo" na našem "Summer Festival," ki se bo vršil 8. avgusta na šolskem dvorišču. Mogočega bo to pot sreča pogledala skej veliko šprajno.

Nekako tako je storila tudi Joe Novakov družina iz 82. St. Tudi oni so ja vželi večje številke. Kdo bi ji pa ne, ako pomisli, da bo tist dan oddanih bon-dov za \$700.

Ali nismo ljudje čudaki? V Združenih državah je dvakrat toliko ljudi util vsako leto od avtomobilov, kakor jih je bilo do sedaj naš vtihih v vojski. Ali se mar kdo zneni zato? Nihče. Še vedno vozijo z avtom na

pol pijani ljudje, kateri so krivi več kot polovico avtnih nesreč. Še vedno dirjajo mladi s prenasanami avtomobili, kakor bi jih vrag podil in to največkrat pozno v noč ali pa šele v nedeljo jutro. Prav je, da skušamo odpraviti vojske, ki morijo ljudi tako po nepotrebnem. Morali pa bi biti prav tako skrbni za odpravo nepotrebnega ubijanja z avti. Ali ne? Ali pusti pijačo, ali pa avto.

Ali so vam evangeliji zadnje nedelje kaj dali misliti? Razode-tje božje je v marsikateri resni-ci naravnost pretresljivo, še več bom rekel, je strašno. Na primer: "Kdor pohujša katerega teh malih, ki v me verujejo, bi mu bilo boljše, da bi se mu obesi-lil mlinski kamen na vrat in bi se potopil v globčino morja." A v evangeliju, ki nam je bran 3. nedeljo po Binkošti? . . . Kako tolažljivo za nas vse. Zveličar primerja Boga pastirju, ki išče izgubljen ovco. On ni le pripravljen jo takoj sprejeti nazaj, kadar bi se ovca (grešnik) povrnila, on jo gre iskati in jo, ko jo najde, vesel zadene na svoje rame. Bog išče grešnikove povr-nitve na mnoge načine in ga opo-

(Dalje na 3 strani)

Ob 10 letnici pevskega festivala v Euclidu

Danes je poteklo deset let odkar je triumfirala slovenska pesem na prostorih Slovenskega društvenega doma v Euclidu. Živimo v časih, ko ni vse tako, kot smo tega bili vajeni, zelo pa dvomim, da bi slovenska pesem danes prežela vse pevske zore in sploh vse Slovence v državi Ohio z onim idealizmom kot pred desetimi leti, pa če tudi bi se ne nahajali v vojni. S toliko požrtvovalnostjo delati za eno stvar, kot so peveci skupnih pevskih zborov za svoj prvi skupni nastop, je mnogo nesebične volje ter prave narodne zavesti, da se res dela za dobro stvar. Skupni pevski zbori so bili kos svoji nalogi, ker so jih dičile vse te lastnosti.

Pa ne samo pevci, tudi drugi razni požrtvovalni narodni delavci so bili polni navdušenja za nastop skupnih pevskih zborov. Koliko lepega o slovenski pesmi je že napisala Ameriška Domovina. V izdaji 8. julija 1933 je prinesla na prvi strani članek "Pozdravljena slovenska pesem! Pozdravljeni stoteri peveci in pevke, ki boste jutri iz vseh krajev širnega Clevelanda in iz Loraina nastopili v skupnem mogočnem zboru, da proslavite slovensko pesem in žnjo vred naš slovenski narod, ko bo iz pevskih grl donela mogočna slovenska pesem! Pozdravljeni peveci in pevke še enkrat, ki ljubite svoj narod, ker ljubite slovensko pesem.

"Pozdravljeni peveci in pevke pevskih zborov: Naš dom, Adrija, Cveto, Edinost, Ilirija, Jadran, Soča, Zarja in Zvon. Že imena vaših ponosnih pevskih društev kažejo poezijo, katero boste v harmonični glasbi in ubranimi glasovi proslavili jutri pri ogromnem pevskem festivalu, ki ga še ni videl Cleveland in niti ostala slovenska Amerika."

V prilogi Ameriške Domovine 15. julija 1933 je bila priobčena ocena pevskega festivala pod naslovom: Velicestni festival skupnih pevskih zborov. . . "Torej, končno smo vendar dočakali toli zaželjeni dan slovenskega pevskega festivala. Mnogo se nam je obetalo, mnogo smo pričakovali, toda s zadovoljenjem beležimo, da so nam naši vrli peveci in pevke nudili več, kakor bi si upal pričakovati najbolj optimističen posetnik.

"Stara prislovica, da imajo pevca radi Bog in ljudje, se je tudi v nedeljo uresničila. Vreme za ta slavnostni dan je bilo

naravnost idealno, dasi nekoliko vetrovno. Zgodnje jutro sicer ni bilo po vsem 'rožamrino-vo,' ker so veslali pod nehom sivimi oblaki, toda pozneje in popoldanske ure so pa res bile nagelnov dan."

Oceno je poročevalec zaključil z besedami: "To je bil dan trumfa slovenske glasbe, praznik zmagovitega pohoda slovenske pesmi — rožmarinovo jutro in nagelnov dan naše celokupne slovenske metropole!"

"Zubljni navdušenja so žvigali do neba. Duše so vriskale nad opojem naše veličastne slovenske pesmi, srca so plamtela ob vseužigajoči lepoti veličastnih akordov. Da se zopet vidimo ob letu osorej. Led je prebit, ledina izorana. Poslej se bodo lažje rezale brazde naše kulturne pevske njive, ki naj obilo rodi prelahtno setev slovenske poezije."

Pisec te ocene je pač moral odpreti bogate predale svojega širokega obzorja, da je mogel tako lepo oceniti našo lepo slovensko pesem.

Pred menoj leži slika skupnih pevskih zborov posneta na dan pevskega festivala. Ob pogledu na to sliko se pač mora slehernemu Slovincu sprostiti srce ter vzklkniti "Cvetje moje ga naroda!" Skupina 450 pevcev in pevke, polni žarečega veselja, smehljajočih obrazov, zavedajoč se, da reprezentirajo moč Slovencev v tujini potom lepe slovenske pesmi.

In kje so danes ti smehljajoči obrazi? Mnoge krije že črna zemlja, med njimi tudi enega pevovodjo. Premnogi so prenehali biti člani pevskih zborov, le malo jih je, ki se žrtvujejo za slovensko pesem. Samo deset let razdobja, pa je taka velika izprememba. Kako vneto je zastopnik pevskega zbora "Ilirija" pisal v juliju 1933 v Ameriški Domovini: "Že večkrat je kdo rekel, da se čudijo da je zanimanje za slovensko pesem tako sveže in nič ne pojema. Ljudje smo pač taki, da se z vso vneto zavzamemo za kakšno stvar samo za nekaj časa, pa če prav smo od začetka sodili, da bo ogenj navdušenja neizgorljiv. Mine čas, mine zanimanje, mine veselje. A pri našem gibanju za slovensko pesem ne poznamo starosti. Tukaj prevladuje svež duh, kot v večni pomladi, kjer se tako sveže počutimo. Zato ni nikake bojazni med nami, da bi se naše vrste krčile, temveč smo vedno jajci, vedno večje je spoznavanje med nami peveci odnosno posameznimi pevsnimi zbori."

Danes, po desetih letih, se pevski zbori, kateri še obstojajo, le z veliko težavo vzdržujejo. Pisati o pevskih zborih omalovaževalno, to je narodni greh, zato rajši molčim. Škoda, velianska škoda pa je, da nismo imeli več kot en sam pevski festival. Veliko sestankov je bilo potreba, da smo se odločili za festival, še več sestankov pa smo imeli po festivalu z namenom, da to novorojeno dete čim dlje obdržimo pri življenju. Kar pa se nam ni posrečilo.

Da mi ni bilo vseeno, ali se skupni pevski zbori obdržijo ali ne, naj citiram mojo tožbo v Ameriški Domovini 22. junija 1934 "Končno naj povem še to, da človek se ni rodil samo zato, da bi vse svoje moči in zmožnosti žrtvoval za narod v škodo svojemu zdravju in v škodo svojemu družinskemu krogu. Bil sem za skupne pevske zore od začetka in v tem smislu tudi deloval. Kakšno mnenje je zbora, katerega zastopam, bom povedal, kadar bo prilika zato. A na ta način kot je sedaj, mi je upadel pogum in dokler se vsi zbori ne bodo zavzeli z ono navdušenostjo, kot lanskoleto, toliko časa bom ostal skeptičen glede nastopa skupnih pevskih zborov."

Končno me je sklep zastopni-tja se je.

kov skupnih pevskih zborov, dne 23. februarja 1935 razrešil odgovornosti napram skupnim pevskim zborom, katere mi je bila podana na ustanovni seji v Čitalnici Slovenskega narodnega doma na St. Clair Ave.

Danes pa si le še obujam prijetne spomine na one lepe dne-se. Kljub velikemu delu, kljub vsestranskemu razočaranju me sladi zavest, da sem delal za dobro stvar.

To sem zabeležil samo malo, za izpremembo, kajti vojne grozote in novice nam gredo na živce. Malo spomina na pri-tekle čase nam bo v zdravju še za nadaljnji napor, ki bo prišel na naša ramena predno bo mo praznovali dan zmage nad Hitlerjem, Mussolinijem in Tjo. Frank Kovačič.

Naš Bobie, katerega sem posodil letalskemu koru za njegovo dobo, je oni dan pisal, da kaznujejo pri letalcih take, ki izgube. Kadar je učenec namrež toliko napredoval, da mu sodecatemu zaupajo letalo, mora se najti domov na bazo. Pa se sish primeri, da učenec izgine smer in pristane čisto drugokot na domačem letališču. To mu potem obesijo okrog vravne, kravji zvonec, ki ga mora neprestano tri dni. To so to dobra zdravila, pravi Bobbie, se tak pilotski učenec nikdar ne izgubi.

Tudi mi smo imeli pri vojevpeljanju neko podobno nepostavo, ne sicer v podobizca, ampak kazen za pomotobila čisto nekaj drugačna, koristna, ne za žrtve, ampak one, ki so postavo pogruntaleNaša kasarna je bila namv tri nadstropje zidana. V nadstropje je bilo pa tako dčice podobno drug drugemu ni bilo prav nič čudna. Zazmouli gredoč iz kantine prišel k napačni stotnji.

Sam sem bil priča neki pomoti. Nekega zimskega ra smo poležavali po kabalein ugibali, kako bi kasarno nili narobe, ali napravili kaj takega, da bi bil ves svet pozoren na nas, take k njake, ki smo morali za krajcarjev na dan krasti čas, sebi pa mlada leta.

Kar zavpije eden izmedtov: "Aha, poglejte, seničnikpriletela v gajbico!" To plane k vratom, jih zaloputse vstopi zanje. Pred vrati stal ter gledal kot zaboden zavajen rekrut, ki je stal se obupano oziral okrog Videli smo, da se je fant in prišel v soboto napačne nije. Poznali smo ga in vda je on "doma" od stotnje nami.

Vsi smo vedeli, kaj je dolžnost. Pa smo rekruta posadili na klop, mu primvseh 18 parov čevljev na mu potisnili v roke škral in povedali, da ne bo krta iz dokler ne bo očistil vseh 18rov. Dasi je bil krepak dečko je vendar videl, da sam profuncem ne bo opravil nič, je brez vsake besede lotil Krtačil je in likal, da mu je lil z obraza. Grdo je bilo to glas, priznam, ampak postavpostava in stare tradicije neže spreminjati.

Fantu je omagovala rok takole pri desetem paru je njal. Del je škarp iz rok, se slonil na mizo in milo, pa na glas zajokal. 'Kaj smo hoteli, da smo odnehal in ga izpiz rok.

Ko sem šel nekoč iz kantinetistim fantom, ki je bil domakje iz Čičarije, sem ga naeno šlišal, kako je štel stopni ki so vodile do njegovega nstropja. Torej če se pri vojni ni navadil ničesar drugega, tjaja se je.

Sanje

Spisal Ksaver Meško.

Zazdelo se mi je, da plava nad domom miru in odpočitka kakor lahka, prozorna megla. "Ali tudi tukaj rajni ne spe? Glej, ali ne plahetajo po zraku?"

Prihajalo mi je neprijetno in eno. Vsakokrat, ko sem šel mimo pokopališča, sem stopal hitreje. In ves čas, da sem prišel mimo molččega kraja, sem čutil klobuk v roki, sem se krivil in sem molil: Bog daj verjemi dušam večni mir in pokoj v večna luč naj jim sveti.

Ker mrtvecev sem se vedno bal in vedno sem bil v skrbeh, da bi se jim kako zameril. A no, se je strahu hipoma pri-ružilo tiho upanje.

"Kaj, če bi bila moja sopotnica od tukaj? Morda pa bi jo v grobo, mene pa spustila domov. Le če bom moral sam iti! Daleč je. In tako sam v noč."

Kako si me varalo, o lepo sanje!

"Stopi! Hitreje!"

V trenutku smo bili mimo pokopališča; že smo stopali čez prvi mestni hišami. Po ulici se je razlivala svetla mesečina kakor mogočna srebrna reka. Kakor pošastni črni deželi so padale na čisto srebreni mesečine temne sence hiš.

Na strmeča kakor zamaknena v luno, so se lesketale kor bele, mirno goreče sveče.

Ob visoki novi hiši ob levi sem pogledal na stran in v neposredni bližini sem domneval, da pogovor odraslih, da se spopad notar, daleč na okoli, an mož, v lunosjasi nočeh prehaja po strehi svoje hiše.

Mo sem se čudil temu. — "A kaj pride gor?" sem poprašal čestokrat ves zavzet. "Luna potegne na streho." "A mu ne pripeti nič hudega?" "Ko ga luna izpusti, se mirno vrne v sobo in leže v posteljo. Le poklicati in zbuditi ga ne sme, dokler je na strehi. Če bi se zdrnil, bi padel v globčino."

Zredno čudna se mi je zdela. A prigrdilo se je, da sem sam nekajkrat v lunosjasi nočeh vstal in šel iz sobe v ganju. Vidi Bog, kam bi bil prešel, morda tudi na streho ali dol proti Ormožu kakor prej, da se ni oče ob pravem času zbudil. Htel je za menoj dvoriti in me je spravil na posteljo. Drugo jutro ni ničesar vedel o tem. A ko mi domači povedali o nočnem dogodku, sem verjel tudi v orico o gospodu notarju.

Nocoj ga ni bilo nikjer videti. Razveselil sem se tega. Ker mi, če bi ga mi zdrnil, in bi padel s strehe. Tega mu res sem želel.

Hiteli smo gor po trgu, pro- prijem, tihem in mrtvem, ka- bi bili v onih začaranih me- na, ki je o tujih stric kovač- povpovedal take čudne stori-

"Mogočen čarovnik, ki so ga očarani razžalili, je izgovoril od mestom skrivnostno zakle- ni. In v hipu so zadremali in preneli vsi meščani in vsa vina in vse drevje in voda, te- ta iz studencev, vsako živo je. Kakor okamnili spe vsi pride rešitelj, ki pozna skriv- nostno besedo, s katero jih zbu- iz stoletnega, smrti podobne- spanja." "Kdaj pride ta re- shen?" "Morda čez sto let, morda po tisočih letih. A čudo- shen čud bo to, ob tem spanju ne bo nič izpremenilo, nihče ne bo postal. Ko se zbude, spolni dekla ob studencu škaf ga ponese v kuhinjo, kakor ravno odšla iz nje. Hla- de v hlevu bo snažil kuje, ka- bi le za trenutek, med de- m zadremal ob njih, se le za- p odpočil ali zamislil. Pisar v- lašni bo pisal naprej, kakor

ne bi bil nikoli nehal, še črnilo se mu v teh stoletjih ni posušilo na peresu. Učitelj bo v šoli razlagal dalje, kakor niti ne bi pretrgal pouka.

Teh začaranih mest sem se domislil. Precej tesno mi je postalo pri srcu.

Naglo smo prekoračili trg in smo zavili okoli vogla "Zlatega jelena," znane slovenske gostilnice proti cerkvi.

S pobožnim zaupanjem, kakor še nikoli poprej, so mi splavali pogledi proti krasni hiši božji. Vsa je bila oblita z mesečino, kakor bi bila pravkar na novo pobeljena in posrebrana. Se temnomodra streha se je živo lesketala. Na vrhu zvonnika je gorelo jabolko kakor gore zlate jabolka na čudežnih drevsih kraljčevega vrta v deveti deželi. Eno samo naredi človeka bogatima, a ob enem lahko od gladi umre ob njih, ker jih je- sti ne more. Iz jabolka je kipel zlat cvet, križ, z dolgimi zlatimi žarkii okrašen v vseh štirih kotih. Iz ostrih koncev križa in žarkov je plamtelo in sijalo, kakor bi dehtel iz njih zlato-barven, opojen vonj, ki vre in kipi na vse strani v tiho noč, gor proti božičnokrašenemu, z zlatimi zvezdami posejanemu nebu, in dol na spavajoče, sanjajoče mesto.

Ko smo bili tik cerkve, sem jasno videl na uro: "Tričetrt na eno. Naglo smo hodili. Še četrť ure!" sem vzdihnil v sr- cu, povsem prepričan, da ob eni mine moč duhov. Stric je vsaj vedno trdil, da traja ura du- hov od dvanašje do ene. Zdaj sem se oklenil z vsemi močmi in z vsem upanjem tega striče- vega nauka in sporočila.

Le eno me je spet zaskrbelo sredi lepe tolažbe: "Kako pridem sam domov? Ponoči! In zebem me tudi že."

Hipoma se je ozrl voditelj naše trojiške procesije čez ra- mo proti cerkvi, ne da bi nehal vrteti klopklo.

"Kaj, ko bi ga zanesla gor na jabolko? Malokdaj, ko je pri- šel v mesto, je bil v cerkvi. Pred okni je postajal in izložbe ob- čudoval. Z jabolka lahko ob- čuduje vse mesto."

"Resnica je, kar govori: Raj- ši sem postajal pred okni, ne- go bi šel v cerkev," sem pomislil s tihim obžalovanjem. Pogledal sem gor na jabolko in streslo me je. Večkrat sva govorila s Petrom: "Kako vendar tisti, ki ga je nosil gor, ni padel v globčino? Meni bi se v hipu zavrtelo v glavi, in po meni bi bilo! A zdaj me hočeta zanesti gor in tamkaj pustiti! To bo gorje!"

"Ne maram!" je po kratkem molku in razmišljanju odločno odkimal spremljevalec ob des- ni. Globoko sem si oddehnil.

Šli smo dalje.

Ze smo stali ob prodajalni Canjkovi. Bila je le nekaj ko- rakov oddaljena od cerkve.

Vrata in izložena okna, od- vrnjena od lune, zato mrka in mračna, so bila zaprta in zakle- njena, kakor bi bilo vse izumrlo za njimi. Na voglu hiše je bila pritrjena ob zid velika svetilni- ca. A ni bila prižgana — bila bi resnična potrata v tako jas- ni, beli poletni noči. A morda je tudi luč umrla, ugasnila za vedno?

"Kaj, če bi ga obesila tu na svetilnico? Dovolj krivičnih, prigoljufanih krajarjev je znóšil v to prodajalno. Sukan- ca bi bilo še dovolj za vrh."

"Vsi dobri duhovi"—sem ho- tel moliti, ker me je stresal mr- zel, smrtin strah. Vobče mi je postajalo v lahki nočni obleki občutno mrzlo. In odkar smo stopili na mestne ulice, mi je bilo zelo tesno pri srcu, mnogo tesneje nego poprej zunaj na prosti, široki cesti.

(Dolje prihodnjič)

NEWBURŠKE NOVICE

(Nadaljevanje z 2 strani)
minja k pokori, k povrnitvi. Res je torej pogubljen bo le tisti, ki hoče biti pogubljen — pa tisti, ki s pokoro odlaša "na drugi čas," kateri za marsikaterega nikdar ne pride, ker Bog niko- mur naprej ne pove, kedaj ga bo poklical.

* * *

Čez vrt, z vrha sosedove hiše, mi prihajajo čisti zvoki veselega žgoljenja. Kos stoji vrhu dimni- ka z glavico proti nebu in ves srečen žgoli svojo večerno pesem Stvarniku, ki ga je ta dan pre- živel. Veselo poje in žgoli, za- jutri ga ne skrbi.

Koliko ugibanja vidimo in sli- šimo in tudi tarnanja glede pre- hrane in živeža. Ljudje se bo- jijo, da bo tega manjkalo in dru- zega. Mese včasih ni dobiti ra- vno takšnega, kot bi ga radi. "Kaj bo, kaj bo?" Masla ni. In ljudje, kateri niso nikdar poprej jedli surovega masla ali "puter," sedaj skrbijo, "masla ni za dobi- ti. Kaj bo, kaj bo?" Kaj bo? Nič ne bo. Tisti, ki nas je do se- daj preživel in nam dajal vsak- danji kruh, ga bo tudi za na- prej. Nikar ne misli, da visi vse le na tvojih rokah. Ko si storil to, kar je v tvoji moči za živež, ne skrbi dalje. Kakor ta kos po- je svojemu Stvarniku hvalnice, tako tudi Ti zahvali Boga za pre- jete dobrote in se Njemu zaupaj. Saj pravi Gospod: "Oče sam vas namreč ljubi." Če pa nas Oče ljubi, bo tudi skrbel za nas — če smo pravi Njegovi otroci. "Po- glejte ptice pod nebom ... liže na polju."

* * *

Foreman: "Kje si pa bil tako dolgo?"

Ferjan: "Strič sem se šel."

Foreman: "Ali ne veš, da se ne smeš striči na kompanijski račun?"

Ferjan: "Kako da ne. Saj so mi lasje v šapi zrastle."

* * *

Nekateri ljudje gledajo vedno na resno stran življenja, tudi v slučajih, ki nimajo resne strani. To je pesimizem.

* * *

Naši vojaki se pogosto ogla- šajo iz raznih krajev. Zadnje čase smo prejeli pisma od: Stan Legan, Frank Colnar, J. J. Bo- kar, Andrew Režin, Henry Cot- man, Joseph Kuhel, George Ule, Henry Cigoi, Alfred Huth, F. W. Rakovec, Ed. Škufca, Bob Mo- dic, John Rožnik, Emil Grego- rič, Frank Mahnič, William De- belak, Joseph Mišmaš, John Šray, Jos. Bradač, Ed. Brezni- kar, John Požar, Albert Rož- man, Anthony Godec, Bernard Lozar, Patrick Novak, Louis Lindič, Stan. Brice, Rev. Chas. Patrick (nekdanji naš kaplan), Lawrence Globokar, William Bobnar, J. J. Kramer, Jose, J. Oman, Leon Blenkush, Charles Virant, Louis Globokar, in Stan. Škufca. Nekateri izmed njih so že on stran morja, drugi pa so še v pripravi za poznejše čase. Vseh naših fantov je preko 400 v službi. Vse priporočamo v mo- litev za srečno povrnitev.

Vojaška odlikovanja
Od leta 1862 do 1925 je bilo izdanih 763 častnih odlikovanj (Medals of Honor), katere so prejeli aktivni častniki v ameri- ški mornarici in pri marinih. Le sedem iz tega števila je bilo da- nih v dveh drugih slučajih.

Kupujmo obrambne obveznice in znamke!

VSE KARKOLI
se potrebuje od zobozdravnika, bodisi izvlečenje zob, puljenje zob in enako, lahko dobite v va- še polno zadovoljstvo pri dr. Zupniku, ne da bi zgubili pri tem dosti časa. Vse delo je nare- jeno, kadar vam čas dopušča. Uradni naslov:

DR. J. V. ZUPNIK
vhod na 62. cesti, Knausovo po- slopje.

(July 9, 12.)

DELO DOBIJO

Perico sprejemem

Perica dobi delo za enkrat na teden ali enkrat vsaka 2 tedna. Zglasite se na 16003 Huntmere Ave. ali pokličite KE 2979. (160)

DELAVCI ZA LIVARNO

zavezniki in državljani

Vabimo vas, da pridete k nam in mi vam bomo razložili o nenavadni priliki dobiti vojno in istočasno služiti velik denar zase.

Lahko se učite livarskega po- sla ob velikem zaslužku na uro, za delo od kosa in vrhu bonus.

Mi tudi potrebujemo delavce pri kovini, furnezih in težake.

Ni vam treba dolgo čakati

Zglasite se osebno pri

Monarch Aluminum Mfg. Company

W. 93rd in Detroit

Detroit ulična ustavi pri naših vratih. (160)

STALNA DELA

ki bodo tudi po vojni, pri

HOTEL STATLER

Ni vam treba imeti znanja, ker vas bomo izučili mi in vas namestili pri višjih pozicijah.

Nekaj del na razpolago je:

BUSMEN, ki pomagajo strežajem, Plača, uniforme, hrana.

HOUSEMEN—za splošna dela. Plača, uniforme, hrana.

BRIVCI

provizijs

POMIVALCI

Pomagajo pri stroju za pomivanje posode. Plača, uniforme, hrana.

SOBARICE, za brisanje in zračenje sob. Plača, uniforme.

ČISTILCI KOPALNIC

Plača, uniforme. ČISTILCI za dekorativne programe. Plača, uniforme. Ni treba biti državljan, ni vam treba znati angleščine. Zglasite se osebno v uradu 335 med 9 in 5. (160)

TOVARNISKO DELO

100% OBRAMBNO DELO predznanje ni potrebno Plača od ure in overtime Ako ste zdaj zaposleni v važi industriji, morate dobiti izpus- tenco, da ste na razpoložanju.

THE DRAPER MFG. CO.

E. 91. St. and Crane
1 blok južno od Union Ave. (163)

ŽENSKÉ

se sprejme

ZA ČIŠČENJE

Nočno delo

Vprašajte za Mr. Stocker od 8 zjutraj do 5 popoldne.

CARNEGIE MEDICAL BLDG.

10515 Carnegie Ave. (160)

PODPIRAJTE SLOVENSKE TRGOVCE

FOR VICTORY

BUY UNITED STATES WAR BONDS AND STAMPS

ŽENSKÉ

MOŠKI

za

važno industrijo

Splošna tovarniška dela

Sihtji se menjajo; nič ob nedeljah

Plača od ure

ARCRODS CORP.

4437 E. 49. MI-8790

Južno od Harvard Ave.

Zglasite v delovnik 10 dop. do 5 pop. (165)

ŽENSKA SE SPREJME

Za splošna hišna opravila; starost med 25 in 50 leti; dobra plača za pravo osebo. Pridite ali pokličite

BEROS STUDIO

6116 St. Clair Ave. Tel. EN 0670. (161)

Skladiščniki

in težaki

vojno delo

Dobra plača od ure.

6 dni na teden, nič ob nedeljah. Čisti, prijetni delavski pogoji.

Eaton Manufacturing Co.

E. 65th & Central (161)

Delo dobi ženska

Išče se žena ali dekle nad 20 let stara za delo v restavraciji od 11. dopoldne do 8. zvečer. Zglasite se pr Paulichu, 5238 St. Clair Ave. (162)

Mlad fant

priden, iz st. clairske okolice dobi stalno delo, v jeseni tudi po šoli. Naj se oglasi v trgovini z obuvalom na 6410 St. Clair Ave.

MALI OGLASI

Naprodaj

1938 Chevrolet Deluxe Coach; ima radio in heater. Pokličite YE-7378.

Rad bi kupil

Hišo za 1 al 2 družini, ali ma- lo farmo. Plačamo v gotovini. Pokličite ali pišite na Andrew Ruzick, 6704 St. Clair Ave. Cleveland, 3, O. KE-4963. (161)

Spalno sobo

Iščem spalno sobo za moške- ga; med 60. in 72. St. Pokličite Ex 1251. (161)

Hiša naprodaj

V Euclidu, blizu šole cerkve in društvenega doma; za eno družino, 6 sob, kopalnica in vse moderne naprave za današnje gospodinjstvo; 2 garaži; lot 50x150. Vprašajte pri lastniku na 20112 Lindberg Ave., Euclid, O., spodaj. (160)

COOK FURNACE & SHEET METAL

Dela in popravila za vseh vrst furnezov Delamo nove in popravljamo stare žlebove. Res. Phone: Liberty 2590 536 East 152. ST.

Naprodaj

3 hiše po eno družino vsaka, v okolici E. 55. ceste. Cena je \$10,000.

Za 15 družin, zidana, Addi- son Rd., severno od Superior; prinaša \$490 na mesec najem- nine.

Na 1116 E. 78. St. dve hiši, vsaka za 1 družino, ena je praz- na; napravite ponudbo.

Za 4 družine zidana na E. 146. St. in Lake Shore Blvd., cena \$12,000.

J. Tisovic

1366 Marquette Rd. blizu St. Clair in E. 55. St. (161)

Sobe v najem

Odda se v najem 3 čedne sobe na 1053 E. 71. St. Oddajo se za- konskemu paru brez otrok. Vprašajte na št. 3, zgorej, od 4 popoldne do 8 zvečer. (160)

Sobo išče

Jožef Berčan iz Drage pri Višnji gori, po domače Matiša ali Matišev Jože, išče sobo pri znancih, prijateljih ali sorodni- kih. Pred leti je bil pri Tony Zavirsku na St. Clair in 33. ce- sta. Prej delal pri Sheets Ele- vator na Broadway, zdaj dela pri Collinwood Shale Supply Co. Kdor ima kaj primernega, naj sporoči na 723 E. 160. St. (162)

Stanovanje iščem

Želim dobiti 4 ali 5 sob okrog Addison Rd. do E. 79. ceste. Kdor ima kaj primernega, naj pokliče GL 8667. (160)

MI DAJEMO IN IZMENJAVAMO EAGLE ZNAMKE

THE MAY CO.'S HLADNO PRITLIČJE

Sedaj v teku!
Pol-letni dogodek...

'Enna Jettick'

čevlji

4.45 in 4.95

Stili, ki so bili prekinjeni, preje \$5 do 6.50! Ne za- mudite te izredne pri- like prihraniti si na čevljih za takojšnjo ali bodočo nošo. Beli, rjavi, tan, beige, navy in črni. Pumps, sport oxfords in praznični oxfords. Raz- ne mere 4 do 10, večino- ma ozke, za dekleta in žene.

The May Co. pritičje

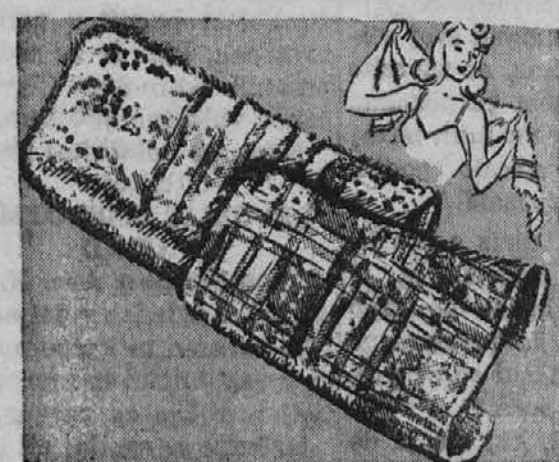

Za privlačno silueto!
"Justrite" Foundations

1.79

Skupina korsetov, kor- setov in girdles—ki se bodo izvrstno prilagali vašemu životu! Korse- leti so iz različnega bla- ga, s figurami ali brez. Korseti se zavežejo za- dajo. Lahki girdles se zapnejo na strani ali spredaj. Korseti se do- be v meri od 32 do 42 ... girdles in korseti v merah od 26 do 34 za dekleta in žene.

The May Co. pritičje

TEŠKE TURŠKE

ZELO VELIKE BRISAČE

Tovarniški seconds 35c vrste

Velike, mehke turške brisače, ki popi- jejo mokroto z živahnostjo ... močjo in energijo! Bele s barvnimi obrobi ... mere 20x40. To so "Cannon's"!

The May Co. pritičje

29c

Deške overalls

1.19 pr.

Overalls za majhne de- klince in dečke; imajo na- prsnik in naravnice. Najnovejšo blago, ki se opere—mere za deteta 2-6 let stara.

The May Co. pritičje

JUNAKINJA IZ ŠTAJRA

PREVEL DR. JOS. JERŠE

Ves Štajer je ljubil krasnega, hrabrega fanta. In sedaj je postal — morilec uboge deklice! Grozno! — Kakor začarana so se jela srca obračati od njega, obrazi vseh se kremžijo in drevenijo. Kaj lep, hraber fant, Štefano je umoril, to ni hraber fant, razbojnik je, lopov, na vislice ž njim!

Peljejo ga proti mostu, kjer se že jamejo oglašati psovači. Neki krojač je rezko kričal: "Seveda, pravijo, mi navadni ljudje nismo za nič, samo gospoda kaj velja! Sedaj pa vidimo, pogledajte ga, lopova! Že vem, kako je bilo! Hotel ji je vzeti venec, pa ni hotela, pa takoj sem z nožem! V Lincu se je vedno vrtil na plesišču, bil je lahkomiselnež, smejal se je, ko je nesrečnega Zelerja peljal na vislice, se li ne spominjate več?"

"Saj ni res, nikdar ni bil lahkomiselni!" je Štifter udaril s puško ob tla in je divje okoli gledal. Nekaj mož mu je pri-trjevalo: "Prav imaš, Štifter! To ni res! Vrl dečko je bil in ni letal za vlačugami. Sam Bog ve, zakaj je to storil; to ga bo stalo življenje. Oko za oko, zob za zob, kri za kri!"

Kakor božji grom z neba so donele te besede: Kri za kri, zob za zob, Štifterju je začel mrzli pot liti po hrbtu. Na skrivaj se je ozrl na svojega mladega gospoda, ki je zopet ponosno, pokonci in molče stopal ob njegovi strani; niti zganil ni z bledimi ustnicami in ni trenil z

namršeni obrvmi.

Ko so stopali korak za korakom skozi goste množice, je iz Štajerdorfa prišel za njimi star mož, ki je storkljal kakor pijan in je vpil: "Kaj? Kako? Saj ni res! To je laž! Kje je, moram ga videti!"

"Gospod Bertold je," se jih je oglasilo sto, "saj tudi mi nismo verjeli, tam-le gre z rablji. Vse je priznal."

Stari Bertold je, potem ko je zvedel o strašnem umoru, najprej hitel v Vizerfeld, sedaj se opoteka za žalostnim izprevodom in neprestano mu lijejo pogubastih starih lic solze za mrtvo deklico. Priril se je do strelcev, o Jezus, o sveti križ božji, on je, ponosno gre pokonci, toda mrtvaško bled in brez orožja! Torej je le res, kar so mu povedali... O Bog v svetih nebesih! Kako je mogel kaj takega storiti!

"Henrik, Henrik," je sopihal stavec; res, to je njegov ljubljeneč, njegov ljubi, lepi Henrik, okoli njega pa so rablji, ki nosijo verige za njim.

"Moj otrok, moj otrok, kaj si storil? Je-li to mogoče, si jo li res umoril? Strelci, strelci, počakajte! Henrik, jaz sem, stari Bertold."

Henrik ga je debelo pogledal. "Ah, ti si? Pojdi proč od mene!" Več ni rekel. Nič noče vedeti o stricu.

Starec je omahnil, kakor bi ga bila zadela kap. Toda ni odnehal, s tresočimi se rokami je zagrabil svojega ljubljeneča za roke in ga je rotil:

"Moj otrok, zakaj, zakaj si se spozabil? Zakaj si storil nekaj tako strašnega? — Videl sem dekletce," je stokal, solze so mu lile po obrazu, "kakor angel leži na postelji — Bog v nebesih, fant, kaj te je prijel?"

Henrik je stisnil pesti in je zaškripal z zobmi. Angel, da, angel, kdo bi verjel? Bog ti sam veš, da je bila... in da me je ob vse pripravila — ki sedaj kakor angel leži na postelji — mrtva — gorje — mrtva.

"Ti molčiš, fant?" je ponovno prosil stavec, vse naokoli je bilo tiho in je napeto poslušalo: "Moj otrok, ti molčiš, nočeš me več poznati, niti z moje govornice, izza otroških let te poznam, tvojo mater sem poznal, Henrik!" prosiče mu je gladil roke in ni zgenil svojih, čisto zmešanih oči od njegovih bledih, mladih ust, ki so bile napol zaprte. "Poglej sem in gori vendar, moj otrok, kaj te je tako daleč privedlo, povedal bom tvojemu očetu in vsem ljudem. O ljudje božji!" je tarnač povzdignil svoj stari glas, "rotim vas, ne zavržite ga, od zibelke sem ga poznal, bil je vsikdar dober fant, nekaj groznega se je moralo zgoditi, da se je tako izpozabil."

Tedaj se je Henrik s silo izvil njegovemu objemu in je mrzlično-hitro hodeč po sapo govoril, ljudje se prestrašeno poslušali, katoličani so se prekrizevali, ko je rekel:

"Hočeš vedeti, kaj me je do tega privedlo? Čuj, iz jeze in sovraštva sem jo umoril, sedaj pa veš, odslej me pa pusti pri miru in me ne izprašuj več; kaj ti je mari moja mati?" Ustne so se mu začele krčevito tresti, "dobro" je, da ni doživela dneva, ko sem z lastno roko zabol del žensko."

"Iz sovraštva — iz sovraštva —" je ves iz sebe jecljal Bertold, "to je grozno! Ti je-li žal, otrok moj, — se li kesáš? Tako revico — tako ljubo, pobožno

deklico!"

Seveda, pobožno deklico. V stolpu z menihom! Henrik se je srdito ugriznil v blede ustnice. "Peljite me naprej!" je zapovedal strelcem. Ne, ne, ne! Nobene besede, nobene besede. Nihče mu ne ugrabi iz srca.

Naokoli je zašumelo in zabrnelo: "Čisto izpriden je! Ves je zakrknjen! Ubogi stari gospod!"

Bertold se je naslonil na ograjo mosta, s srepimi očmi je bulil za morilecem... Kakor bi se mu zmešalo, je naglas govoril sam pri sebi: "Iz sovraštva!... Pa tako ubogo, slabotno stvarco! Nebeški Bog, je-li to Henrik! Je-li to mogoče? Bog se ga usmili! Tu je hudič, sam hudič te je obsedel in ti je navdal to misel, da si postal morilec in si tako danes sebe, svojega očeta in ves Štajer pahnil v prepad. O Bog, naj ne doživim ure, da bi te moral gledati — trpeti kazni, ki si jo po pravici zaslužil. Star sem, o Bog, pusti me prej umreti."

Ko so se strelci z ujetnikom pririli skozi množice do štajerskih vrat, je ravno izpod temnega oboka stopil v sveži jutranji zrak mizarški pomočnik, ki je nesel na rami lilijevo belo krsto, na kateri je bil naslikan črn križ; vsem, ki so ga videli, je bilo takoj jasno, komu je namenjena krsta. Vseh oči so je zno in bodeče streljale nanj. Z vso silo se je držal po konci in je vkup tiščal ustni, ni hotel na zunaj pokazati, kakšna strašna bol divja v njegovi duši. Da, notri v prsih ga je grizla strašna bol, da ni niti vedel, kje stopa, niti, kdo ga vodi. V to krsto — bodo položili — malo Stefko — in potem — jo bodo spustili v jamo — in, oj, kolikokrat je ponoči v sanjah zanj kupoval posteljo — rožni, sandalov les, bisernica, vse, vse mu je bilo premalo, da bi smelo objemati njeno čudovito, sladkonežno telo, toda postala je vlačuga, pa jo je zabodel, in šest desk je sedaj njena postelja.

V naslednjih vrstah je prestava oglasa The Republic Steel Corporation

Zasluzite dokler se učite

Dobra dela za moške in ženske v vojni industriji

Ni vam potreba nobene prejšnje izkušnje. Učite se med tem, ko delate v eni izmed Republic Steel tovarni, ki so tri v Clevelandu.

Moški in ženske nad 18 let starosti in ki še niste zaposleni v vojni industriji, ste sedaj nujno potrebni in vabljeni, da pomagete v produkciji raznih delov za letala, tanke, topove in ladje, ki so nujno potrebni za našo armado.

Zasluzite si dobro plačo v času ko se učite. Nikar naj vas ne straši, če nimate znanja v takem delu. Dobra dela vas čakajo na vseh treh "shiftih." Varnostni pogoji v vseh treh tovarnah, kjer je že sedaj zaposlenih skoro 3000 Clevelandčanov vključno 600 žensk.

Nikar ne odlašajte! Pridite takoj v REPUBLIC EMPLOYMENT URAD

308 Prospect Ave. N. E. ali pa se zglasite v eni najbližnjih tovarnih korporacij, ki je v vaši bližini in kjer vam je bolj priročno za prevoz.

Zglasite se zgodaj ali v popoldanskem urah. Pojdite na delo, kjer je varno, zanimivo in dobičkanosno. Odprto dnevno (izvzemši nedelje) od 8:30 naprej.

Manufacturing Division of REPUBLIC STEEL CORP.
Bolt and Nut Division
1970 Carter Road
Pressed Steel Division of TRUSCON STEEL CO.
6100 Truscon Ave.
STEEL and TUBES DIVISION
224 East 131st St.

Tu notri se bo smehljaj njen krvavi obrazek, kakor bi v smrti...

Vrste strelcev, z ujetnikom v sredi, so se jele stiskati. Prišli so v notranje mesto, kjer še nihče ni vedel, kdo je morilec. Štajerski sodnik je sedel v velikem zboru in tudi ni vedel.

Ko sta v prvi ozki ulici to čula dva luteranska moža, kramar in nožar, sta prestrašena stekla v svoji hiši: Čujte, luteranski stotnik, naš stotnik je umoril Štefano... Bog se usmili luteranskih meščanov. Sedaj pride za Zelerja dan plačila...

Oni, ki so bili v hišah, za nič na svetu niso hoteli verjeti, tekli so k vratom in so stali tu, kakor bi bila vanje udarila strela, z rumenimi obrazi in mrtvimi očmi, ko so videli strelce korakati v koraku, sredi med njimi pa stopati bledega moža, ki je imel panterja na jopici in je bil brez meča ob boku. Kakor z Meduzine glave se je z bledega moža širila hromeča groza po vsem mestu. Vrata in okna so se zapirala, ko je stopal dalje proti mestnemu trgu. Skrival in prestrašeno so luterani drug drugemu šepetali:

Točna postrežba!
Zavarujem vam vašo hišo ali pohištvo, kot tudi vaš avto. Točna in zanesljiva postrežba. Za podrobnosti vprašajte John Prišel
15908 Parkgrove Ave.
KENmore 2473-R. (Fri. x)

MERRYMAKERS CAFE
4814 SUPERIOR AVE.
Vedno vesela družba
Prvovrstno žganje - pivo - vino
okrepčila

"Bog se nas usmili, če sodnik ne bo sodil po pravici, ker je njegov otrok; če jim ne bo dal njegove krvi, si bodo vzeli nase." Preplašeno so prisluškovali proti Štajerdorfu, odkoder je prihajalo sedaj stokanje in zdihovanje, sedaj divje mrmranje, kakor bi se bile besne zveri strgale z verig.

Na mestnem trgu je stal mestni pisar, okoli njega so bobnarji vkup bobnali ljudi, izstranske ulice je valovala množica ljudi, ki je nosila tablico z morilčevim imenom. Mestni pisar je z močnim glasom bral:

"Dano meseca sušca 1615 po našem sodniku Joahimu Hendel in je še danes v veljavi. Tako namreč veli odlok: Kdor se v važni in težki stvari pregreši zoper štajersko ali karolinsko postavo, sme vsakdo nanj položiti roko in ga z orožjem ubiti, ako pa ga pripeljejo pred sodnika, mora umreti tekom treh ur, potem, ko je bila sodba izrečena, in se mu milost ne sme izkazati, niti nima pravice, prositi zanj. To je nagli sod, ki je izza kužne nevarnosti sem še do danes v veljavi, ker še ni bil odpravljen in ostane še naprej v veljavi, dokler bo tako vseč našemu sodniku Joahimu Hendel."

XIV.
Štajerski sodnik je bil že v veliki posvetovalni dvorani, preden je jutranji svit iz nje pregnal temo. Z njim je bilo dvaintrideset svetovalec. Sodnik je nosil špansko službeno obleko, pred njim na mizi je ležal meč z boginjami in plameni in krvavo kazensko pravo prav tako, kakor oni dan, ko je sodnik Hendel pustil zajeti procesijo in je Štefano, ki je sedaj ležala na mrtvaškem od-

ru, obsodil na sramotni oder.

S srepim in mračnim licem je bral, kar je bil izpovedal Jud Abraham in drugi Švterničini sosedu in je bil drugi mestni pisar zapisal na zapisnik.

Navsezgodaj so bili namreč povabljeni Švterničini sosedje v mestno hišo, da izpovedo, kar vedo, toda nič drugega niso vedeli glede morilca, kakor to, da ni kradel in ropal. Štefanina mati ni prišla, rekli so, da jo je žalost vso zlomila in potrla. Sodnik je bral le malo važne stvari, svetovalci pa so pazno motrili njegovo obličje. Kako je bilo to obličje danes rumeno in razorano, zadnji dnevi so kar posrebrili njegovo smolnatočrno brado in njegove kodraste lase. Pač je moral biti težak boj na Dunaju, toda nič drugega še ni povedal po svoji vrnitvi, nego le to, da je Adler pri cesarju pogorel.

Na tiho, prav na tiho so nekateri gospodje govorili — o stotniku. Če nikdo ne ve, kje da je? Slutili so, da težke skrbi tlačijo mogočnega gospoda, toda razen Madlzederja se jim še sanjalo ni, kakšen divji boj vihra v njegovem srcu.

Od polnoči do ranega jutra je pričakoval silni mož, da bo njegov sin prijezdil v domači grad, s strahom in hrepenejem prisluškuje na vsak ko-

rak, na vsako peketanje kop... Toda zastoj: Henrika Strelci so mu rekli, da je Lincu; Gifin mu je povedal, da je hotel iti na Turško, da našli v arzenalu pismo, ki namiguje. Drugi so vedeli drugo, toda njih izpovedi so se zale. Hendel je bil v zadregu, kakor se nikdar, kar živi, in zjutraj navsezgodaj poslal v Linc s pismom na svojega na, v katerem ga roti, naj za božjo voljo vrne v Štajer naj prevzame poveljstvo strelci, ker žuga upor ljudst

THE BANK
FOR
ALL
THE
PEOPLE

The
Cleveland
Trust Company

Ustanovljeno 1908

Zavarovalnino vseh vrst vam točno preskrbi

HAFFNER INSURANCE AGENCY

6106 St. Clair Avenue

ZAKRAJSEK FUNERAL HOME, Inc.
6016 St. Clair Ave.
Telefon: ENdcoot 5113

RUDY BOŽEGLAV

WINERY

6010 ST. CLAIR AVE.

Najfinejša vina, domačega izdelka, dobite na kozarce ali v večji količini za na dom.

Postrežemo tudi z okusnim prigrizkom.
Se priporočamo!

POZOR!

HIŠNI GOSPODARJI
Kadar potrebujete popravila pri vaših poslopih, pri strehi, zlebovih ali fornizih, zglasite se pri
LEO LADIHA
1336 E. 55th St. HEnderson 7740

BODITE PREVIDEN VOZNIK

Mnogo nesreče se pripeti radi pokvarjenih oči. Dajte si pregledati oči, da se boste počutili varne. Vid mora biti tak, da lahko razločite številke na metru brzine, da vidite, kako hitro vozite. Imamo 30 let izkušnje v preizkuševanju vida in umerjanju oči. Zadovoljni boste v vsakem oziru.

Mi imamo polno zalogo elastičnih nogavic za zabreklo žile.

EDWARD A. HISS

Lekarna-farmacija in optometrične potrebine.
7102 St. Clair Ave.
Mi imamo v zalogi pasove za pretrganje, za moške in ženske.

Ignac Slapnik, st.
CVETLIČAR

HEnderson 1126

6102 St. Clair Avenue

BLISS COAL CO.

PREMOG IN DRVA

Zastopstvo

WHITING STOKERS

22290 LAKELAND BLVD.

KENmore 0808